ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΣΟΥΦΛΙΟΥ

Δημιουργία του ντοκιμαντέρ «ΑΚΟΥΣΤΕ ΜΑΣ!»

Συμμετέχοντες/-ουσες: Εύη Διαμαντίδου, Χρήστος Παπαδάτος, Πασχάλης Ζηκίδης, Δημοσθένης Αρχοντούλης, Βαγγέλης Φακούδης (εκπαιδευτικοί) | Γιώργος Μόσχος, Ματούλα Παπαδημητρίου (μέλη της ΠΡΩΤΑ.12) | Νίκος Αναγνωστόπουλος (σκηνοθέτης)

1 Ανάγκες - Διερεύνηση

Μετά το ντοκιμαντέρ «Οι Ποδηλάτες της Φωτιάς» (σκηνοθεσία: Νίκος Αναγνωστόπουλος) που δημιουργήθηκε το 2023 στο πλαίσιο εκπαιδευτικού προγράμματος του Νεανικού Πλάνου με το Γυμνάσιο Σουφλίου και είχε θέμα την καταστροφική φωτιά στον Έβρο, προέκυψε η ανάγκη:

- **να εκφράσουν οι μαθητές/τριες του Γυμνασίου Σουφλίου τα συναισθήματα, τους φόβους, τις αγωνίες αλλά και τις ελπίδες τους για το μέλλον,**
- **να συνεχιστεί η συζήτηση γι' αυτό το θέμα** που σημάδεψε τις ζωές των ανθρώπων της κοινότητας.

Στόχοι 2

- Να ακουστεί **η φωνή των παιδιών** για ένα θέμα που τα αφορά και τα επηρεάζει άμεσα
- Να αναπτύξουν τα παιδιά την **κριτική** τους **σκέψη** και την **ενεργό πολιτειότητά** τους
- Να δοθεί **δημοσιότητα** στα συναισθήματα των παιδιών που ζουν στον Έβρο σχετικά με την τεράστια οικολογική καταστροφή και την ανθρωπιστική κρίση από τον κίνδυνο της ερήμωσης της περιοχής
- Να αποτελέσει μια **καλή πρακτική** για εκπαιδευτικούς και μαθητές/τριες

3 Στάδια υλοποίησης

1. **Απόφαση** της κινηματογραφικής ομάδας του σχολείου, όπου συμμετείχε και η ΠΡΩΤΑ.12, για τη δημιουργία νέου ντοκιμαντέρ με τον ίδιο σκηνοθέτη, όπου αυτή τη φορά θα μιλούσαν τα ίδια τα παιδιά
2. **Συνεργασία** με το Σύλλογο Γονέων και Κηδεμόνων και τον Δήμο Σουφλίου που στήριξε οικονομικά την ταινία
3. **Βιωματικά εργαστήρια** με τα παιδιά από τον εμψυχωτή και μέλος της ΠΡΩΤΑ.12 Γιώργο Μόσχο και τον Διευθυντή του σχολείου Βαγγέλη Φακούδη για την προετοιμασία του σεναρίου
4. **Γυρίσματα της ταινίας και μοντάζ**
5. **Δημόσια προβολή** στο Δημοτικό Θέατρο Σουφλίου, **ανάρτηση** της ταινίας, δελτία τύπου, **συνεντεύξεις** σε ΜΜΕ

Αποτελέσματα 4

Τα παιδιά θυμήθηκαν όσα είχαν βιώσει και **μίλησαν ελεύθερα** για τα συναισθήματά τους, **εκφράστηκαν ώριμα, ευαισθητοποιημένα** για τον τόπο τους αλλά και ως **νέοι ενεργοί πολίτες** που προσπαθούν με τον δικό τους τρόπο, διεκδικητικό και καλλιτεχνικό συνάμα, να μεταφέρουν καίριας βαρύτητας μηνύματα στην κοινωνία.
Έμαθαν να τολμούν **να πιστεύουν στον εαυτό τους** και **να διεκδικούν** ένα καλύτερο μέλλον τόσο για τα ίδια όσο και για τις επόμενες γενιές.

5 Διάσταση της Δημοκρατικής Πολιτειότητας

Μετά την πρώτη τους ταινία στην οποία κατέγραψαν εμπειρίες κατοίκων για τη μεγάλη φωτιά του Έβρου, οι μαθητές/τριες του Γυμνασίου Σουφλίου **συζήτησαν και αναζήτησαν τρόπους με τους οποίους θα ακουστεί και η δική τους φωνή** για την καταστροφή του δάσους μέσα στο οποίο μεγάλωσαν όχι μόνο σε τοπικό επίπεδο αλλά και στα σχολεία της Ελλάδας, στα αυτιά των ιθυνόντων και της πολιτείας. **Η προετοιμασία και η υλοποίηση της ταινίας έγινε συμμετοχικά, με ιδέες και προτάσεις των ίδιων των παιδιών**.

> Μιλήσαμε για το πώς νιώσαμε, τι σκεφτόμασταν βλέποντας τις φλόγες να καταστρέφουν τον τόπο, πώς αυτή η εμπειρία μας άλλαξε. Προσπαθήσαμε να εκφράσουμε τον πόνο, τον θυμό αλλά και την ελπίδα που θέλουμε να κρατήσουμε ζωντανή. Μέσα από τη συμμετοχή μου στις ταινίες κατάλαβα τη δύναμη που έχει η έκφραση και η συνεργασία. Ένιωσα πως η φωνή μας μπορεί να ακουστεί και να επηρεάσει τους άλλους. Έμαθα να βλέπω την καταστροφή όχι μόνο ως απώλεια αλλά και ως αφορμή για αλλαγή και δράση (Αλεξάνδρα)

> Νιώσαμε ενθουσιασμένοι που είχαμε την ευκαιρία να δημιουργήσουμε κάτι τόσο σημαντικό για εμάς και τον τόπο μας. Από την αρχή καταλάβαμε ότι δεν ήταν ένα απλό εγχείρημα. Θέλαμε να ακουστεί η φωνή μας, να δείξουμε σε όλους τι σημαίνει για εμάς η απώλεια του δάσους μας και να περάσουμε ένα δυνατό μήνυμα για το μέλλον (Κώστας)

> Κάθε λήψη είχε κάτι δικό μας μέσα. Ήμασταν μια ομάδα με έναν κοινό σκοπό: να ακουστούμε αληθινά και πιο δυνατά! Στην κοινωνία τα παιδιά δεν είναι μόνο το μέλλον αλλά και το παρόν. Αυτό που πήρα ήταν μια βαθύτερη κατανόηση του εαυτού μου και της συλλογικής μας δύναμης. Μέσα από την εμπειρία ένιωσα τι σημαίνει να ενώνεις τη φωνή σου με άλλους για έναν κοινό σκοπό, να διηγείσαι ιστορίες που έχουν αξία και να βρίσκεις ελπίδα ακόμα και μέσα από τις δυσκολίες. Ήταν εμπειρίες που με σημάδεψαν, γιατί δεν ήμουν απλά μέρος μιας ταινίας, ήμουν μέρος μιας αλήθειας που έπρεπε να ειπωθεί (Αναστάσης)

> Τα παιδιά να μη φοβούνται να λένε τη γνώμη τους, να μη σκύβουν το κεφάλι, αλλά με ευγενικό τρόπο να εκφράζουν τον προβληματισμό τους. Οι καθηγητές να στέκονται πάντα δίπλα στους μαθητές και να τους υποστηρίζουν σε κάθε προσπάθειά τους (Χρυσάννα)

> Θέλουμε να πούμε στους δασκάλους να μας μάθουν στα σχολεία πόσο σημαντική είναι η φύση για το μέλλον μας και το μέλλον της χώρας μας και στα παιδιά θέλουμε να δείξουμε μέσα από την ταινία μας πως είμαστε το μέλλον της Ελλάδας και πρέπει να κάνουμε κάτι δραστικό για να τη σώσουμε, ώστε να μεγαλώσουν σωστά τα παιδιά μας (Στέλλα)

> Το μήνυμα που θέλουμε να στείλουμε είναι ότι η φωνή των παιδιών έχει αξία και πρέπει να ακούγεται. Οι απόψεις τους μπορούν να επηρεάσουν θετικά το σχολείο και την κοινωνία, αρκεί να τους δίνεται χώρος για έκφραση. Η εμπειρία αυτή μας έδωσε αυτοπεποίθηση, ομαδικότητα και νέες δεξιότητες (Γαλήνη)

17



17A

Τα παιδιά να μη φοβούνται να λένε τη γνώμη τους, να μη σκύβουν το κεφάλι, αλλά με ευγενικό τρόπο

18



18A

19



19A



20





20A

